

Депутати таки ухвалили закон про Нацагентство з розшуку корупційних активів

У вівторок, 10 листопада, парламент ухвалив проект Закону «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів». За законопроект № 3040 віддали голоси 260 народних депутатів.

100

стільки мільйонів євро гуманітарної допомоги Євросоюз надав Україні для переселенців. Про це повідомив Президент Петро Порошенко під час спільної прес-конференції з представником ЄС Федерікою Могеріні.

Бойовиків засудили до 8 років позбавлення волі

Суд Миколаєва засудив охоронця одного з ватажків так званої ДНР Дениса Пушиліна та ще одного бойовика, які брали участь у бойових діях на Донбасі, до 8 років позбавлення волі. Про це йдеться в повідомленні прес-служби Служби безпеки України. За даними СБУ, злочинці приєдналися до бойовиків влітку 2014 року в Донецьку. Один із них знаходився в особистій охороні ватажка бойовиків Пушиліна, інший став гранатометником в козачому бандформуванні. Співробітники СБУ затримали зловмисників у грудні 2014 року в Миколаєві.

Він знає, як «світиться» Щастя...

«На полі бою солдати не тільки миттєво засвоюють премудрості військової науки, швидко вивчають медицину, а й широко увірують у Бога, пригадуючи всі молитви, які тільки чули за роки свого мирного життя...», — ось про такі реалії військового життя, яке надиктувала Україні нелегка доля, розповідає санітар 53 бригади 37-річний Аркадій Киричук із Рудні, який саме прийшов у 15-денну відпустку. Простий сільський чоловік, який жив та працював на благо своїх найрідніших — дружини Наталії та двох чарівних донечок, шістнадцятирічної Віки та восьмирічної Ніки, в одну мить взяв до рук зброю та пішов на далекий Схід, аби ворог не прийшов топтати землю на його малій Батьківщині.

У кінці лютого Аркадій Киричук отримав повістку з райвійськкомату. Пройшов медогляд, хоч в жодному кабінеті навіть і не спитали, чи, бува, є в чоловіка скарги на щось. А вже 11 березня новопризвані військовослужбовці прибули на Рівненський полігон. Тут довелося вивчити набагато більше, ніж під час строкової служби. За словами бійця, який тепер мусив освоювати ази медицини, легше було лише тим, хто хоч ветеринарами працював. Після розподілу потрапив у 30 бригаду швидкого реагування. Через обмаль часу військовослужбовців відразу відправили на Схід. Потягом до Києва, а пізніше в Щастя, яке на той час не надто відповідало своїй світлій назві.

— Після Щастя ми приїхали в село Тепле, — розповідає Аркадій Киричук. — Вразили не стільки вирви від снарядів, скільки старі занедбані будинки, люди там живуть бідно, панує убогість. Старі жителі нас зустрічали привітно, а от молоді налаштована агресивно. Більшість молодих чоловіків пішли служити в «ДНР» та «ЛНР». Та ми не надто йшли на контакт, знали одне — ми

тут, щоб захищати український народ. У Теплому нас розподілили по ротах, тож я потрапив у 53-тю бригаду.

Базувалися військовослужбовці з 53-ої на горі, яку називали Верхне

Тепле. За словами нашого співрозмовника, там добре проглядалося все, що відбувалося довкола. Особливо тривожно було спостерігати, як від яскравих спалахів «світиться» Щастя, як гучно йдуть бої на цій те-

риторії. Не важливо, чи ніч, чи день, лише дзвінок — і бійці швидко сідали в БМП та виїздили на допомогу побратимам.

— Коли їхали на Донецьку дорогу, в посадці біля Красногорівки нас «накрили» мінометами, — розповідає військовослужбовець. — Звичайно, було страшно, але ми всі знали, чого ми сюди приїхали, тому ніхто не впадав у відчай. Як виявилось, страшніше було попереду.

Оминувши Кам'янку, виїхали на Донецький шлях. Бригада розташувалася за 1,5 км до Авдіївки, поблизу Ясинуватої. Перед тим тут дислокувалася 20-ка, яка лишила після себе згорілі БМП та жакливі наслідки втрат українських солдат. Ось тут і дізналися вони, як «працює» СА-Ушка, 120-та та «Васильок». Маючи гарну розвідку та неабияке військово-спорядження, сепаратисти щедро «посипали» наших військових близько двох місяців. Натомість, зброя наших військових бажає бути кращою. Та вони стояли до останнього й жоден не покинув своєї позиції. Бійцям вдалося ввійти шпигуна, який розказав, хто він і навіщо прийшов у їхнє розташування. А от 30-літню жінку, яка нібито «заблукала», розвернули назад, як виявилось пізніше, даремно — адже не пройшло й кількох годин, як їх прицільно «накрило» з «Градів». Та, видно, молитви військовослужбовців були настільки щирими, що втрати їх оминули. Щоправда, за словами Аркадія Киричука, був єдиний випадок, коли розвідники пішли перевірити, чи, бува, ніхто не засів у закинутому дачному селищі, і через необережність підірвалися на розтяжці. Двох молодих хлопців, один з яких 20-літній рок-музикант, розірвало на шматки, а трьох — тяжкопораненими забрали в госпіталь.

— Важко в це повірити, але сепаратисти не надто переймаються, куди стріляють, — розповідає боець. — Були випадки, коли вони, знаючи, що в Авдіївці базуються українські

солдати, вели активні обстріли мирних кварталів. Кілька разів ледве не розбомбили місцевий храм.

На війні важко солдатам не тільки фізично, а й психологічно. Особливо, коли з дому приходять «вісточка» про те, що дружина чи дівчина знайшла іншого. Тоді, за словами бійця, в хлопців «рве дах» і вони можуть наробити багато дурниць. Мабуть, тому й не відмовляються зайвий раз поспілкуватися з психологом, якого віднедавна приставили до їхньої бригади.

З вересня вступили в дію Мінські домовленості. Ніби стихло... Діти в Авдіївці пішли до школи. Але сепаратисти техніку не відводять, вночі постійно «шастають» по посадці, тому й не знаєш, що там у їхній голові. Як зауважив Аркадій Киричук, ніхто не вірить у те, що конфлікт вляжеться. Усі говорять, що Путін пішов «заробляти гроші в Сирію». Тому чекають на нові спалахи агресії. На запитання, чи хочеться повертатися назад у зону АТО, щиро відповідає: «Хто ж туди хоче повертатися? Та кожен має виконувати свій військовий обов'язок. Шкода лише, що є такі випадки, коли ті, що сидять в теплих кабінетах, засуджують, тих, хто в дощ та мороз зі зброєю в руках захищає Україну».

Із настрою під час розмови відчувається, як солдат щиро тішиться сімейним затишком та спілкуванням із рідними. З любов'ю розповідає про донечок. Мріє про повернення додому, адже стільки в житті ще треба встигнути зробити. Бо там, на війні, по-іншому цінуються, здавалося б, на перший погляд дріб'язкові справи...

А 1-го листопада Аркадій Киричук знову став на варту наших із вами спокійних снів. Нехай же Господь береже його та інших захисників України, а Матінка Божа своїм покровом захистить від куль та злої долі. Повертайтесь назад, ми щиро вас чекаємо!

Ірина ЗЕНЦ

«Батьківщина» оприлюднила принципи створення коаліції в місцевих радах

Ця політична сила зайняла друге місце в Україні за кількістю отриманих депутатських мандатів до обласних рад (229) і політичною підтримкою громадян загалом. У кожній обласній, районній і міській радах є представники ВО «Батьківщина».

Результати виборів підсумували голова Волинської обласної партійної організації ВО «Батьківщина» Григорій Пустовіт та керівник об-

ласного виборчого штабу Роман Карпюк на прес-конференції 5 листопада. Вони оприлюднили заяву політичної сили про принципи коаліційного об'єднання з фракціями інших партій у місцевих радах та схарактеризували план подальшої роботи обранців громад у радах різних рівнів області.

Григорій Пустовіт прокоментував результати виборів у всіх областях: «Найбільшу підтримку ВО «Батьківщина» здобула в Центральній Україні. На достойному рівні довіра до партії волинян. Порівняно з останніми виборами, ми отримали вдвічі більшу підтримку від людей». 14 однопартійців політика очолили сільські та селищні ради. Олег Кіндер і надалі очолюватиме територіальну громаду Ковеля, а В'ячеслав Поліщук — Рожища. Загалом по Волині 174 представники «Батьківщини» пройшли в обласні та районні ради, дещо більше — лише в «Солідарності».

Водночас політики заявили, що вестимуть можливі переговори із усіма партіями, окрім «Опозиційного блоку». Створювати коаліцію планують із тими, хто дотримується основних принципів, викладених у заяві «Батьківщини»: недопущення продажу земель сільськогосподарського призначення в час економічної кризи, проведення індексації заробітних плат та пенсій, ліквідації податку на пенсії, зниження тарифів для населення та інших, що базуються на засадах демократії, протидії корупції та децентралізації влади. Під час заходу зазначили, що

фракція «Батьківщина» у Верховній Раді голосує лише за соціальні законопроекти й робитиме це, допоки не буде зниженою рента на видобуток вітчизняного газу з 70% до 29%.

Роман Карпюк, який нині реально претендує на посаду голови обласної ради, вважає, що їхня фракція із 12 депутатів в обласній раді матиме вплив на життя краю та зможе виконувати обіцяне виборцям. Він наголосив, що більше мандатів мають лише «УКРОП» і «БПП «Солідарність». Політик обіцяє: свої зусилля спрямують на активізацію усіх програм, що були ухвалені попереднім складом ради, а таких понад 30. Нині в дії — менше половини з них. Також разом із колегами по партії планують запровадити нову програму — «Житло спортсменам», за якою підтримку обласної влади отримають ті, хто показав високі результати на змаганнях міжнародного рівня. Так, сьогодні майже 10 волинських спортсменів претендують на участь в Олімпійських іграх, є люди, які змагалися в Паралімпійських іграх, і ті, хто бере участь у чемпіонатах світу з неолімпійських видів спорту.

Григорій Пустовіт відзначив молодих представників партії та громадських активістів, які поповнили їхні ряди. Так, вдова загиблого Героя АТО, заступника командира взводу розвідки батальйону «Айдар» Сергія Шостака Майя Шостака є депутатом міської ради, а Валерій Курстак, який був одним із тих, хто започатковував волонтерський рух на Волині, став депутатом обласної ради.

30 дітей волинських військових стали учасниками проекту з психологічної реабілітації

Війна на Сході України стосується не тільки військових, але й їхніх родин. Особливо від військових дії страждають саме діти. Протягом останнього року в психологів по всій країні психоемоційний стан дітей, чий батьки знаходяться в АТО, викликає занепокоєння. Волинь не є виключенням. Майже в кожній школі області навчаються діти, чий тато чи мама є військовими, задіяними в антитерористичній операції.

Протягом осінніх канікул діти віком 14–17 років із Луцька та Маневич, чий батьки є воїнами АТО, змогли відвідати Кам'янець-Подільський, Хотин, замок у Дубно, монастир у Бакоті та печери в Кривчі. Крім того, щодень із підлітками працювали психологи.

«Ця поїздка — лише перша частина реалізації проекту. Так, попереду — фотопроєкт та зйомки соціального відеоролика. Ми не будемо нав'язувати учасникам власну думку, хочемо втілити їхні ідеї. Сподіваємося, що все вийде, бо молодь, яка з нами провела ці 5 днів, дуже талановита та креативна», — роз-

повідає про проект голова ГО «Інститут волонтерства та громадської співпраці» Юлія Євпак.

Метою проекту стало привернення уваги до підростаючого покоління, яке безпосередньо на собі відчуває всі негативні наслідки війни.

«Дуже важливо саме зараз почути ту категорію молоді, чий батько — воїн АТО. Не відгороджуватися від них, не намагатися не визнавати їхні страхи. Їх потрібно навчитися захищати не тільки від реальної небезпеки, але й від такої, що є реальною саме для дитини. Невисловлені страхи потім трансформуються в нічні кошмари, зміни в поведінці тощо. Цим ми й займалися з ними протягом тижня через різні ігри, арт-терапію», — розповідає одна з тренерів проекту Оксана Ганущак.

Табір був організований ГО «Інститут волонтерства та громадської співпраці» за сприяння відділу у справах сім'ї та молоді Луцької міської ради в рамках проекту «Діти України» за фінансової підтримки МФ «Відродження».